

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลงานวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้เราได้นำเสนออัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ ที่ใช้ลดความเลื่อมจากช่องสัญญาณและหาค่าเฟสแบบบอด ซึ่งความสามารถของอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ได้นำไปถูกเปรียบเทียบกับอัลกอริทึมคอนสแตนมอดคูลัส (Constant Modulus Algorithm : CMA) และอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชัน (Reduction Constellation Algorithm : RCA) สำหรับอัลกอริทึมนี้ ถูกแบ่งพฤติกรรมการทำงานออกเป็น 2 แบบ คือ แบบที่เทอมสมการวงรีภายในสมการคอสท์ฟังก์ชัน (Cost Function) มีกำลังเป็นเลขคี่ ซึ่งถูกนำเสนอในรูปของเทอมข้างในที่มีกำลังเท่ากับ 1 และแบบที่เทอมสมการวงรีภายในสมการคอสท์ฟังก์ชันมีกำลังเป็นเลขคู่ ซึ่งถูกนำเสนอในรูปของเทอมข้างในที่มีค่าเป็นแอฟโซลูท สามารถสรุปโดยรวมได้ว่า ประสิทธิภาพการทำงานของอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์แบบแอฟโซลูทนั้นทำงานได้ไม่ดี แต่อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์แบบโมดิฟายสามารถทำงานได้ดี เมื่อเปรียบเทียบกับอัลกอริทึมคอนสแตนมอดคูลัสและอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชัน ซึ่งเหตุผลและข้อเปรียบเทียบพิจารณาได้จากหัวข้อต่อไป

6.1.1 ความสามารถในการกำจัดอินเตอร์ซิมโบลอินเตอร์เฟอเรนซ์ที่เกิดจากช่องสัญญาณ

ในการทดลองนี้ เราทำการทดสอบอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์กับสัญญาณข้อมูลแบบ 16-QAM, 64-QAM และ 256-QAM และช่องสัญญาณที่ถูกนำเสนอโดย Oh และ Chin (1995) โดยการทดลองจะวัดความเร็วในการเข้าถึงระดับอินเตอร์ซิมโบลอินเตอร์เฟอเรนซ์ (Intersymbol Interference : ISI) เท่ากับ -24 dB ผลของการเปรียบเทียบในการทดลองคือ

6.1.1.1 ความสามารถในการกำจัดอินเตอร์ซิมโบลอินเตอร์เฟอเรนซ์บนสัญญาณข้อมูลแบบ 16-QAM

อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 นั้น สามารถทำงานได้เร็วกว่าอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชันและอัลกอริทึมคอนสแตนมอดคูลัส เมื่อค่าอัตราส่วนของแกนหลักและแกนรองอยู่ช่วง 2-22 โดยที่จำนวนของข้อมูลที่ต้องการในช่วงของอัตราส่วนนี้อยู่ในช่วงประมาณ 1,000 – 3,000 จุด ในขณะที่จำนวนของข้อมูลที่อัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชันและอัลกอริทึมคอนสแตนมอดคูลัสต้องการประมาณ 2,800 จุด และ 3,000 จุด ตามลำดับ เมื่อ

อัตราส่วนมีค่าเพิ่มขึ้นระบบจะทำงานได้ช้าลง ในขณะที่อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟโซลูทนั้น ทำงานเฉพาะที่อัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 2 และ 3 สำหรับกรณีนี้ อัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 2 สามารถทำงานได้เร็วกว่าอัลกอริทึมรีคิวคอนสเทลเลชันและอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัส โดยจำนวนของข้อมูลที่ต้องการนั้นประมาณ 1,000 แต่สำหรับอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 3 นั้น ซึ่งต้องการจำนวนของข้อมูลประมาณ 3,200 จุด ทำงานใกล้เคียงกับอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัสและช้ากว่าอัลกอริทึมรีคิวคอนสเทลเลชัน

6.1.1.2 ความสามารถในการกำจัดอินเตอร์ซิมโบลินเตอร์เฟอ์เรนบนสัญญาณข้อมูลแบบ 64-QAM

อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 สามารถทำงานได้เร็วกว่าอัลกอริทึมรีคิวคอนสเทลเลชันและอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัส เมื่อค่าอัตราส่วนของแกนหลักและแกนรองอยู่ช่วง 2-22 เช่นเดียวกันกับ การทำงานบนสัญญาณข้อมูลแบบ 16-QAM โดยที่จำนวนของจำนวนของข้อมูลที่ต้องการในช่วงของอัตราส่วนนี้อยู่ในช่วงประมาณ 3,500 – 5,200 จุด ในขณะที่จำนวนของข้อมูล ที่อัลกอริทึมรีคิวคอนสเทลเลชันและอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัสต้องการประมาณ 6,000 จุด และ 7,000 จุด ตามลำดับ สำหรับอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟโซลูทนั้น ทำงานได้ช้ากว่าอัลกอริทึมรีคิวคอนสเทลเลชันและอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัสทั้งสองกรณี ซึ่งต้องการจำนวนของข้อมูลประมาณเท่ากับ 7,700 จุด และ 8,600 จุด ตามลำดับ จะช้ากว่าอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัสเล็กน้อย ซึ่งในช่วงแรกนั้นอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟโซลูทแลอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัสจะทำงานได้เร็วกว่าอัลกอริทึมรีคิวคอนสเทลเลชันแต่หลังจากผ่านจำนวนข้อมูลไปได้ประมาณ 6,000 จุด อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟโซลูทแลอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัสจะช้ากว่าอัลกอริทึมรีคิวคอนสเทลเลชัน

6.1.1.3 ความสามารถในการกำจัดอินเตอร์ซิมโบลินเตอร์เฟอ์เรนบนสัญญาณข้อมูลแบบ 256-QAM

ในการทดสอบสถานการณ์สุดท้าย คือสัญญาณข้อมูลแบบ 256-QAM อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 ยังสามารถทำงานได้ดีกว่าอัลกอริทึมรีคิวคอนสเทลเลชันและอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัส ซึ่งดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 ต้องการจำนวนของข้อมูลในระหว่างช่วงประมาณ 3,600 – 5,500 จุด โดยที่อัลกอริทึมรีคิวคอนสเทลเลชัน

และอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัสต้องการจำนวนของข้อมูลประมาณ 20,000 จุด และ 7,200 จุด ตามลำดับ สำหรับอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟไซดูล์ทำงานได้ใกล้เคียงกับอัลกอริทึมคอนสแตนต์มอดคูลัสทั้งสองกรณี โดยที่ทั้งสองกรณีต้องการจำนวนของข้อมูลเท่ากับประมาณ 7,300 จุด และ 7,130 จุด ตามลำดับ

6.1.2 การคำนวณหาค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของอินเตอร์ซิมโบลอินเตอร์เฟอเรนที่เมื่อเข้าสู่ระดับคงที่

ในการทดลองคำนวณหาค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาด (Mean Square Error : MSE) เมื่อระบบเข้าสู่ระดับคงที่ (Steady-State) ด้วยวิธีที่ถูกนำเสนอโดย Mai และ Sayed (2000) นั้น หลังจากได้ทดสอบบนสัญญาณข้อมูลแบบ 16-QAM, 64-QAM และ 256-QAM เราพบว่า สมการที่ได้รับมา เป็นสมการสำหรับการประมาณค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดแบบหยาบ ซึ่งสามารถใช้ระบุทิศทางปริมาณของค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดต่อการเปลี่ยนแปลงขนาดของค่าการเรียนรู้ ความไม่ถูกต้องเกิดจากการที่เราพยายามประมาณค่าในสมการเพื่อให้สามารถแสดงออกอยู่ในรูปของสมการที่รวบรัด ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ค่าที่ได้มาไม่ใกล้เคียงกับค่าที่ประมาณในสมการ โดยที่ค่าประมาณที่ได้จากสมการจะผิดพลาดมากขึ้นเมื่อปริมาณค่าการเรียนรู้มีค่าเพิ่มขึ้น

6.1.3 ความสามารถในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของเฟส

ในกาทดสอบความสามารถ ในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของเฟสนั้น จะทำการทดสอบ 2 แบบคือ การทดสอบความสามารถในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดบนช่องสัญญาณ และการทดสอบเปรียบเทียบความเร็วในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดกับอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชัน ซึ่งในการทดลองการเปรียบเทียบนั้น เราจะหมุนข้อมูลที่จัดให้กับอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ไป $\frac{\pi}{4}$ เรเดียน เพื่อให้ระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดเริ่มต้นมีค่าที่เท่ากัน และเราทำการทดสอบเฉพาะสัญญาณข้อมูลแบบ 16-QAM และ 64-QAM

6.1.3.1 จำนวนของข้อมูลที่ต้องการในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของเฟส

เป็นการทดสอบหาจำนวนของข้อมูล ที่ต้องการในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของเฟสในหน่วยล๊อให้เท่ากับ -2.5 (ประมาณ 0.06 เเรเดียน) สำหรับสัญญาณข้อมูล 16-QAM และเท่ากับ -2.4 (ประมาณ 0.0631 เเรเดียน) สำหรับข้อมูลแบบ 64-QAM

6.1.3.1.1 จำนวนของข้อมูลที่ต้องการในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของเฟส สำหรับข้อมูลสัญญาณแบบ 16-QAM

อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 ที่อัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองที่อยู่ในช่วง 2-22 ต้องการจำนวนของข้อมูลอยู่ในช่วงประมาณ 2,000 – 8,000 จุด ซึ่งอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองที่ต้องการจำนวนของข้อมูลน้อยที่สุด คือ 7 ในขณะที่จำนวนของข้อมูลที่อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟไซกนุต้องการ สำหรับอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 2 และ 3 นั้น เท่ากับ 3,000 จุด และ 7,000 จุด ตามลำดับ

6.1.3.1.2 จำนวนของข้อมูลที่ต้องการในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของเฟส สำหรับข้อมูลสัญญาณแบบ 64-QAM

อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 ที่อัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองที่อยู่ในช่วง 2-22 ต้องการจำนวนของข้อมูลอยู่ในช่วงประมาณ 3,700 – 8,000 จุด เช่นกันอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองที่ต้องการจำนวนของข้อมูลน้อยที่สุด คือ 7 และสำหรับอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟไซกนุ นั้น ต้องการจำนวนของข้อมูลเท่ากับ 12,000 จุด และ 11,000 จุด ตามลำดับ

6.1.3.2 เปรียบเทียบความสามารถในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของเฟส ระหว่างอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์กับอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชัน

สำหรับการเปรียบเทียบความสามารถในการปรับเฟสนี้ จุดประสงค์เพื่อทดสอบเปรียบเทียบว่า ความเร็วในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของเฟสระหว่างอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์กับอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชันทั้งกรณีสัญญาณข้อมูลแบบ 16-QAM และ 64-QAM โดยที่อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 เราจะทดสอบเฉพาะอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 2, 7 และ 22 สำหรับอัลกอริทึม

ดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟโซลูทเราจะทดสอบ ทั้งอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 2 และ 3

6.1.3.2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของเฟส สำหรับข้อมูลสัญญาณแบบ 16-QAM

เราพบว่า อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 เมื่ออัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 2 จะทำงานช้ากว่าอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชันมาก เนื่องจากต้องการจำนวนของข้อมูลประมาณ 12,000 จุด ในขณะที่อัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 22 สามารถทำงานได้เร็วเท่ากับอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชัน โดยต้องการจำนวนข้อมูลประมาณ 3,500 จุด เมื่อสังเกตจากรูปที่ 5.31 ในช่วงแรกจะทำงานได้เร็วกว่าอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชัน สำหรับอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 7 นั้น อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 สามารถทำงานได้เร็วกว่าอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชัน โดยจำนวนข้อมูลที่ต้องอยู่ที่ประมาณ 2,500 จุด อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 สามารถทำงานกับข้อมูลจำลองได้โดยไม่มีปัญหา ตรงกันข้าม อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟโซลูทแสดงให้เห็นถึงความไม่เสถียรเมื่ออัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 3 (ไม่สามารถให้เฟสที่ถูกต้องได้) แต่สำหรับอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 2 นั้น สามารถทำงานได้ และช้ากว่าอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชันมาก คือ ต้องการจำนวนของข้อมูลประมาณ 6,200 จุด

6.1.3.2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาดของเฟส สำหรับข้อมูลสัญญาณแบบ 64-QAM

ในกรณีสัญญาณข้อมูลแบบ 64-QAM อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟโซลูทสามารถทำงานได้ทั้งสองกรณี แต่ทำงานช้ากว่าอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชันคือ ต้องการจำนวนของข้อมูลประมาณ 27,000 จุด และ 26,000 จุด โดยที่อัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชันต้องการจำนวนของข้อมูลประมาณ 6,500 จุด สำหรับอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 ให้ผลที่เหมือนกับการทำงานบนสัญญาณข้อมูลแบบ 16-QAM คือ อัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 2 จะทำงานช้ากว่าอัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชัน ซึ่งต้องการจำนวนของข้อมูลประมาณ 25,000 จุด อัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 7 จะทำงานได้เร็วกว่าทฤษฎีรีดิวคอนสเทลเลชัน โดยต้องการจำนวนของข้อมูลประมาณ 4,000 จุด

สุดท้ายคืออัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเท่ากับ 22 ต้องการจำนวนของข้อมูลเท่ากับ อัลกอริทึมรีดิวคอนสเทลเลชัน

6.1.4 ผลของอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองต่อความสามารถของอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์

สำหรับอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีกำลังเท่ากับ 1 สาเหตุของการทำงานที่แย่ลงเมื่ออัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองเพิ่มขึ้น เนื่องจาก หลังจากที่เรารับอัตราส่วนมากขึ้น ลักษณะโครงสร้างคอสต์ฟังก์ชันของอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์แบบโมดิฟายนั้น จะมีลักษณะคล้ายกับรูปกากบาทที่รัศมีแกนหลักยาวมากขึ้น ในขณะที่รัศมีแกนรองมีขนาดใกล้เคียงเดิม เป็นผลให้ความชันที่ถูกใช้ในการปรับผลลัพธ์ของอีควาไลเซอร์ช่วงก่อนเข้าสู่จุดสมมูลนั้น มีผลต่อการทำงานน้อยลง การทำงานในช่วงนั้นจะช้าอย่างเห็นได้ชัด ในทางตรงกันข้าม อัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองที่น้อยเกินไปนั้น ทำให้หลุมภายในพื้นผิวคอสต์ฟังก์ชันมีความชันน้อยมากและบริเวณที่ใช้งานนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับทรงวงรี ค่าของกราเดียนต์จึงหยุดก่อนถึงจุดที่เหมาะสม ในขณะที่อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์ที่มีเทอมสมการวงรีเป็นค่าแอฟโฟลต์ต้องการให้โครงสร้างของฟังก์ชันมีความเหมาะสมกับลักษณะคอนสเทลเลชันของสัญญาณข้อมูล เพื่อที่จะไม่ให้ผลลัพธ์ที่ได้ออกมาเกิดจากบริเวณคล้ายสี่เหลี่ยมตรงรอยตัดของวงรีสองวง ความต้องการนี้จำกัดช่วงที่ใช้งานของอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองให้เหลือน้อย และการทำงานของระบบจะช้า เนื่องจากลักษณะความชันมีโครงสร้างคล้ายวงรีวงเดียว เช่นที่เกิดขึ้นบนการทำงานของอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์แบบโมดิฟายในช่วงที่ขนาดอัตราส่วนระหว่างแกนหลักและแกนรองต่ำ

6.2 ปัญหาที่พบในงานวิจัย

ปัญหาที่พบในงานวิจัยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ

- ปัญหาที่เกิดขึ้นทางอัลกอริทึม เนื่องจากสมการคอสต์ฟังก์ชันที่อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์แบบเจนเนอเรตไลต์ที่กำลังสูงกว่า 1 มีความเป็นไม่เป็นเส้นตรงที่ค่อนข้างมาก ในขณะที่อัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์แบบแอฟโฟลต์ มีความคล้ายคลึงกับอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์แบบเจนเนอเรตไลต์ที่กำลังเท่ากับ 2 ทำให้การหาค่าคงที่ของอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์แบบเจนเนอเรตไลต์ที่กำลังสูงนั้นทำได้ยาก ปัญหานี้ยังพบในการหาสมการประมาณค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาด ณ ระดับคงที่ ของอัลกอริทึมดับเบิลอีลิปส์แบบแอฟโฟลต์

ทำให้สมการที่ได้รับ มีความผิดพลาดจากระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาด ที่แท้จริงค่อนข้างสูง

- ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจำลอง เนื่องในการคำนวณหาค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาด ของเฟสต้องการการคำนวณที่สูงมาก ทำให้ในการทดสอบหาค่าเฉลี่ยจำนวนของข้อมูลที่ต้องการในการลดระดับค่าเฉลี่ยของกำลังสองของความผิดพลาด ของเฟสให้ถึงระดับที่กำหนดทำได้ลำบาก

6.3 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากในอัลกอริทึมดับเบิลอีลีฟยังจำกัดอินเตอร์ซิมโบลอินเตอร์เฟอร์เรน และปรับเฟสได้ช้า เมื่อเจอลักษณะคอนสเทลเลชันของข้อมูลที่แตกต่างจากลักษณะโครงร่างของคอสท์ฟังก์ชัน เพื่อที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน การทำดวลโหมด (Dual Mode) จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งเพื่อที่ใช้เพิ่มความเร็วของการทำอีควาไลเซชัน โดยที่การทำดวลโหมดนั้น คือ การใช้อัลกอริทึมแบบที่มีโครงร่างของคอสท์ฟังก์ชันที่ไม่ซับซ้อน เพื่อลดระดับของอินเตอร์ซิมโบลอินเตอร์เฟอร์เรนให้ถึงระดับหนึ่งในขั้นแรก แล้วจึงทำการเปลี่ยนอัลกอริทึมสำหรับอีควาไลเซชัน โดยอัลกอริทึมที่นำมาใหม่ ควรจะมีลักษณะโครงร่างของคอสท์ฟังก์ชันที่สอดคล้องกับคอนสเทลเลชันของสัญญาณข้อมูล หรือการเพิ่มสมการเข้าไปยังคอสท์ฟังก์ชัน ซึ่งสมการที่เพิ่มเข้าไปนั้น เราเรียกว่า ฟังก์ชันความผิดพลาดสำหรับการเลือกรูปแบบคอนสเทลเลชัน (Constellation-Matched Error Function) ใช้สำหรับระบุคุณลักษณะของคอนสเทลเลชันของสัญญาณ